

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתכח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -

- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ב סֵינִי:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה רַעֲו

דע כי אכילת שבת אינה בשביל שביעה כלל, רק בגין דיתברכון בלהו שתא יומין, כמובא בזהר (יתרו פ"ח): כי מאכילת שבת נשפעין ונתברכין כל ששת הימים, כי עקר השביעה בשבת, כי סומא אין לו שבע, כמו שלמדו רבותינו, זכרונם לברכה (יומא עד): מפסוק: "המאכילך מן במדבר למען ענתך" וכו'. ופסיעה גסה נוטלת מאור עיניו של אדם ומתהדר לה בקדושא דבי שמישי' (ברכות מג:). נמצא שעקר שלמות מאור עינים הוא בשבת, ועל כן אז השביעה, כי השביעה על ידי ראית עינים כנ"ל, וזה פוסעים בו פסיעה קטנה, סועדים בו לברך שלש פעמים, הינו שבשבת פוסעים פסיעה קטנה, שעל ידי זה המאור עינים בשלמות, שעל ידי זה השביעה כנ"ל. ועל כן מה שסועדים בו שלש פעמים הוא רק לברך, דהינו בגין דיתברכון כל שתא יומין כנ"ל. אבל בשביל שבת עצמו לא היה צריך לאכל כל כך שלש פעמים, כי בשבת השביעה, רק הוא לברך כנ"ל:

הַתּוֹרָה רַעֲו

דע בשיש מחלקת על האדם, אין לעמד עצמו כנגד השונאים, לומר כמו שעושה לי כן אעשה לו כנגדו. כי זה גורם שהשונא יבוא למבקשו, לראות בו, חם ושלום, מה שהוא רוצה לראות בו, רק אדרבא ראוי לדון אותם לכף זכות, ולעשות להם

כָּל הַטּוֹבוֹת, בְּחִינּוֹת: "וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה", כְּמוֹ הָעֶפֶר שֶׁהַכֹּל דָּשִׁין עָלֶיהָ, וְהִיא נוֹתֶנֶת לָהֶם כָּל הַטּוֹבוֹת אֲכִילָה וְשִׁתִּיה וְזָהָב וְכֶסֶף וְאַבְנִים טוֹבוֹת, הַכֹּל הִיָּה מִן הָעֶפֶר, כְּמוֹ כֵּן אֶף-עַל-פִּי שֵׁיהֶם חוֹלְקִים עָלָיו וּמִבְּקָשִׁים רָעָתוֹ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן יַעֲשֶׂה לָהֶם כָּל הַטּוֹבוֹת, כְּמוֹ הָעֶפֶר כֵּן"ל.

וְהוּא כְּמִשָּׁל, כְּשֶׁאֶחָד חוֹתֵר תַּחַת בֵּית חֵבְרוֹ, אִם הוּא יַעֲמֵד עֲצָמוֹ וַיַּחֲתֵר גַּם כֵּן כְּנֶגְדּוֹ, אֲזִי בּוֹדֵאֵי בְּקַל יָבוֹא הַחוֹתֵר לְמִבְּקָשׁוֹ, אֲבָל כְּשֶׁאֶחָד חוֹתֵר וַחֲבֵרוֹ עוֹמֵד בְּפָנָיִם וְשׁוֹפֵךְ עֶפֶר וְעוֹשֶׂה תֵל כְּנֶגְדּוֹ, אֲזִי מִפִּיר מִחֲשֵׁבֶתוֹ, וְאִינוּ יָכוֹל הַשּׁוֹנֵא לַעֲשׂוֹת מִבְּקָשׁוֹ, כְּמוֹ כֵּן אִין לַעֲמֵד כְּנֶגֶד הַשּׁוֹנֵאִים לַעֲשׂוֹת כְּנֶגְדָם, שִׁזְהוּ בְּחִינַת שְׁחוֹתֵר גַּם כֵּן כְּמוֹ הַשּׁוֹנֵא, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יָבוֹא לְמִבְּקָשׁוֹ בְּקַל. אֲבָל עַל-יְדֵי בְּחִינַת עֶפֶר, בְּחִינַת "וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר" כֵּן"ל. עַל-יְדֵי-זֶה מִפִּיר מִחֲשֵׁבֶת הַשּׁוֹנֵא כֵּן"ל, וְאֲזִי כּוֹרֵה שַׁחַת בָּהּ יִפֹּל, כִּי נוֹפֵל וְנִשְׁאַר בְּהַשַּׁחַת שְׁכָרָה עַל חֵבְרוֹ עַל יְדֵי הָעֶפֶר שֶׁנִּשְׁפָּךְ עָלָיו, כִּי חֵבְרוֹ עוֹמֵד וְשׁוֹפֵךְ עָלָיו עֶפֶר כְּנֶגְדּוֹ כֵּן"ל, עַל-יְדֵי בְּחִינַת וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר כֵּן"ל:

וְכָל זֶה כְּשֶׁהַחוֹלְקִים הֵם רְשָׁעִים. אֲבָל כְּשֶׁחוֹלְקִים עָלָיו צְדִיקִים, בּוֹדֵאֵי כּוֹנְנֵתָם הוּא רַק לְטוֹבָה, שְׁמֵרִימִין וּמְנַשְׂאִין אוֹתוֹ עַל-יְדֵי-זֶה, וּמִמֵּתִיקִים דִּינִים מֵעָלָיו, וְהוּא כְּמוֹ אֶחָד שֶׁחוֹפֵר עֲצָמוֹ תַּחַת חֵבְרוֹ וּמִשְׁלִיךְ לוֹ מִתְּנָה טוֹבָה וְכְמוֹ שֶׁמְצִינוּ כְּעֵין זֶה בְּצִדְקָה, שֶׁכִּמָּה תִּנְאִים הַשְּׁלִיכוֹ צְדָקוֹת בְּהֶצְנַע, כִּדִּי שְׁלֵא יִדַּע הַמִּקְבֵּל (כְּתוּבָה סו:), כֵּן זֹאת הַמַּחֲלֶקֶת שֶׁל צְדִיקִים, הוּא שְׁנוֹתֵנִין לוֹ טוֹבָה בְּהֶעָלֵם וְהֶצְנַע כֵּן"ל.

וְזֶה שֶׁבִקֵּשׁ דָּוִד (תְּהִלִּים צ"ב): "בְּקָמִים עָלַי מְרַעִים" וְכוּ'. כִּי יֵשׁ תָּמָר בְּקֹדֶשׁהּ בְּחִינַת "צְדִיק כִּתְמָר וּפְרָח" (שָׁם), וְכְנֶגְדּוֹ

כַּנ"ל, כִּי שֶׁלֹא לִתֵּן לָהֶם אֶחֱיָזָה בְּזֹאת הַמַּחְלָקָת, כִּי זֹאת הַמַּחְלָקָת
הוּא רַק לְטוֹבָה כַּנ"ל:

גַּם כָּל הָרְפוּאוֹת בְּאֵין מִן הָאָרֶץ, וְעַל כֵּן בָּעֵת שֶׁהָאָרֶץ נוֹתֵנָת
יְבוּלָהּ, שְׁנוֹתֶנָת כַּח בְּכָל הָאֵילָנוֹת וְהַצְמָחִים, דִּהְיִינוּ בְּזִמַּן
הַחֲנִיטָה שֶׁהוּא בְּחֹדֶשׁ אֵיר אֲזִי יֵשׁ כַּח יוֹתֵר בְּכָל הָרְפוּאוֹת כִּי אֲזִי
נוֹתֵנָת הָאָרֶץ בָּהֶם כַּח. אֲבָל בְּזִמַּן אַחֵר, אֲפִלוּ אִם יִקְחוּ אוֹתָן
הָרְפוּאוֹת בְּעֶצְמוֹן, אֵין לָהֶם זֶה הַכַּח וְעַל כֵּן לֹקְחִין רְפוּאוֹת בְּחֹדֶשׁ
אֵיר שֶׁהוּא (מֵאִי).

וְעַקֵּר הוּא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הָאֲרָצוֹת מְקַבְּלִין מִתְמַצִּית
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהּ ב' בְּחִינּוֹת, לְפַעֲמִים
נִקְרָאת אֶרֶץ כְּנַעַן, וְלְפַעֲמִים נִקְרָאת אֶרֶץ סֹתָם. הֵינּוּ כְּשֵׁי
מַחְלָקָת, אֲזִי נִקְרָאת אֶרֶץ כְּנַעַן, בְּחִינַת 'כָּאן עָנִי', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה (פְּסָחִים נ): עַל פְּסוּק "וְלֹא יִהְיֶה כְּנַעַנִי" אֵין
כָּאן עָנִי, נִמְצָא כְּנַעַן הוּא בְּחִינּוֹת כָּאן עָנִי, וְזֶה עַל יְדֵי מַחְלָקָת,
כִּי מַחְלָקָת אַחַת דּוֹחָה מֵאַחַת פְּרַנְסוֹת (כְּמוֹבֵא בַשְּׁל"ה דף רמב):

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְתָּרִין הַיּוֹמִי:

רעו

א אֲכִילַת שֵׁבֶת אֵינָה בְּשִׁבִיל שְׁבִיעָה כָּלֵל, רַק בְּגִין דִּיתְבָּרְכִין מִנָּה
כָּל שְׁתֵּי יוֹמִין:

צדיק כתמר יפּרַח – רעו

א כְּשֵׁי מַחְלָקָת עַל הָאָדָם אֵין לָאָדָם לְעַמֵּד עֲצָמוֹ כְּנֶגֶד הַשּׁוֹנְאִים,
לֹאֵר כְּמוֹ שֶׁעוֹשֶׂה לִי כֵן אֶעֱשֶׂה לוֹ כְּנֶגְדּוֹ כִּי זֶה גּוֹרֵם שֶׁהַשּׁוֹנֵא
יָבוֹא לְמִבְקָשׁוֹ לְרֹאוֹת בּוֹ חֵם וְשָׁלוֹם מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה לְרֹאוֹת בּוֹ,
רַק אֲדַרְבָּא רָאוּי לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם כָּל הַטּוֹבוֹת,

זֶה הַחֵם וְזֶה הַחֶמֶד וְזֶה הַחֶמֶד וְזֶה הַחֶמֶד

ג'תתלב - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְעַל-יְדֵי-זֶה מִפִּיר מַחְשְׁבוֹת הַשּׁוֹנֵא, וְאִז אֲדַרְבָּא תָּשׁוּב מַחְשְׁבוֹתוֹ
הַרְעָה עַל רֵאשׁוֹ:

ב וְכֹל זֶה כְּשֶׁחֹלְקִים הֵם רְשָׁעִים. אֲבָל כְּשֶׁחֹלְקִים עָלָיו צְדִיקִים
בְּוֵדָאֵי כּוֹנְנָתָם הוּא רַק לְטוֹבָה שְׁמַרְיָמִין וּמְנַשְׂאִין אוֹתוֹ עַל-יְדֵי-זֶה,
וּמִמֵּתִיקִין דִּינִים מֵעָלָיו עַל-יְדֵי שְׁחֹלְקִין עָלָיו. וְזֶה צָרִיד הָאָדָם
לְדַעַת כְּשֵׁישׁ עָלָיו מַחְלָקַת שֶׁל צְדִיקִים שֶׁהוּא רַק לְטוֹבָה, וְצָרִיד
לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יִטְעֶה עֲצָמוֹ בְּזֶה לֹאמֵר שֶׁהוּא מַחְלָקַת
גְּמוּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי שֶׁלֹּא יִתְגַּבֵּר מַחְלָקַת גְּמוּרָה דְּסִטְרָא אַחֲרָא
חֵם וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי-זֶה:

ג עַל-יְדֵי מַחְלָקַת בָּא עֲנִיּוֹת וְאִין זֹכִין לְרְפוּאָה, אֲבָל עַל-יְדֵי שָׁלוֹם
בָּא רְפוּאָה וּפְרָנְסָה:

סִדְרָא זְמַנֵּי מַוְהַרְנֵי"ת הַיּוֹמִינֵי:

נָה בַּיּוֹם שְׂאֲחֵר יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא יוֹם שְׁלִישֵׁי בְּשַׁבַּת בְּבִקְרָא נְכַנְסוּ
אֱלֹהֵי הָעוֹלָם וְהָיָה בְּדִיחָא דַּעֲתָה וְדַבֵּר עִם הָעוֹלָם בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת
וְאֲנִי עֲדִין לֹא הִתְפַּלַּלְתִּי אִז וְאַחַר שֶׁגִּמַּרְתִּי תְּפִלַּת שַׁחֲרִית נְכַנְסְתִּי
גַּם בֵּין אֱלֹהֵי וְהוּא הָיָה עֲדִין מְדַבֵּר עִם הָעוֹלָם בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת
וְאֲנִישֵׁי טְפָלִיק עֲמָדוֹ אִז לְפָנָיו וְחִזַּק אוֹתָם הַרְבֵּה וְכֵן דַּבֵּר עִם כְּלָנוּ
בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה וְאַחַר כֵּן יָצֵאתִי מִחֻדְרֵי שְׁחִיָּה יוֹשֵׁב שָׁם לְחֻדְרֵי
הַשְּׁנִי וְעֲמַדְתִּי שָׁם עִם אֲחֵיו רַבִּי יַחֲיָאֵל זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְעִם עוֹד
אֲנִישֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ וְאֲנִי הָיִיתִי מְצַפֶּה מְאֹד לְהִרְאוֹת עוֹד הַפֶּעַם אֶת
הַקּוֹנְטְרָסִים שְׁכַתְּבֵתִי מִהַתּוֹרָה שְׂאֲמַר אִז בְּאוֹתוֹ רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲדַ
הָיָה לִי בּוֹשָׁה וְלֹא יָכַלְתִּי לְהָעִז פָּנֵי נְגִדוֹ לְהַטְרִיחוֹ בְּזֶה וּבְקִשְׁתִּי
מֵאֲחֵיו רַבִּי יַחֲיָאֵל הַנֵּ"ל שֶׁיַּחֲזִק אוֹתִי בְּזֶה וְחִזַּק אוֹתִי הַרְבֵּה עַד
שֶׁנִּתְגַּבְּרְתִּי וְנְכַנְסְתִּי אֲצִלוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְצִוָּה לְסַגֵּר הַדְּלֵת
וְעֲמַדְתִּי לְפָנָיו אֲנִי לְבַדִּי וְהוּא יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא בְּאַמְצַע הַבַּיִת

וְהִרְאִיתִי לוֹ הַקּוֹנְטְרָסִים הַנּוֹזְכָרִים לְעֵיל וְרָאָה אוֹתָם הֵיטֵב וְתִקֵּן לִי כָּל מָה שֶׁשָּׁטְעִיתִי אֹי חֲסִרְתִּי שָׁם, גַּם הָיָה אֲזִי כַּמָּה עֲנִינִים שְׁלֹא זְכָרְתִּים וְלֹא כְּתִבְתִּים כָּלָל, כְּמוֹ עֲנִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעֲנִין הָרֵאשָׁה הַמְּבֹאֵר בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁל שְׁלֹא הָיָה נִכְתָּב אֲזִי עֲדִין כָּלָל כִּי נִשְׁכַּח מִמֶּנִּי הָעֲנִין וְהוּא חֹזֵר עִמִּי כָּל זֶה וְסִדֵּר לִי הַכֹּל כְּתִקּוֹנֹו בְּפָנִים יְפוֹת בְּפָנִים מִסְבִּירוֹת בְּאַהֲבָה בְּשִׂמְחָה בְּהַתְקַרְבוֹת גָּדוֹל וְאַחַר כֵּן אַחַר שֶׁנֶּאֱמַר לַחֲזוֹר עִמִּי כָּל הַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁל עָנָה וְאָמַר וְעַתָּה הַמְּקָרָא הֵינִי שֶׁעֲדִין לֹא פִרַשׁ לָנוּ פִּירוּשׁ הַפְּסוּק תִּקְעוּ עַל פִּי הַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁל כִּי בְּשַׁעַת אֲמִירַת הַתּוֹרָה הִתְחִיל מִהַפְּסוּק תִּקְעוּ אֶדְ כְּשֶׁנֶּאֱמַר הַתּוֹרָה לֹא סִיִּם לְפָרֵשׁ הַמְּקָרָא הַזֶּה עַל פִּי הַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁל וְעַתָּה אַחַר יוֹם הַכְּפוּרִים זְכִיתִי שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ הִתְעוֹרֵר לְפָרֵשׁ לִי הַפְּסוּק הַזֶּה כְּנֹזְכָר לְעֵיל, וְתִכְף אָמַר לִי תוֹרָה נֹרְאָה וּפִרַשׁ לִי כָּל הַפְּסוּק עַל פִּי הַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁל וְזֶה הָיָה הַסִּיּוֹם מֵאֲמִירַת תּוֹרָתוֹ בְּחֵייוֹ כִּי אַחַר כֵּן לֹא אָמַר עוֹד שׁוּם תּוֹרָה:

מָה אָשִׁיב לָהּ וְכוּ' שֶׁזְכִיתִי לְשִׁמְעַ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ תּוֹרָה בְּעֵת הַהִיא וְקָרַב אוֹתִי אֲזִי בְּהַתְקַרְבוֹת גָּדוֹל, וְדִבֵּר הַרְבֵּה מִנְּפִלְאוֹת תּוֹרָתוֹ וּמִסֵּדֶר הַבְּנִין הַנּוֹרָא שֶׁל תּוֹרָתוֹ אֵיךְ הִיא מְקַשֶּׁרֶת וְנִבְנִית וּמְסַדֶּרֶת בְּסֵדֶר נִפְלָא, וְתַפֵּס אֲזִי אֶת הַפְּסוּק וַיֵּרָא מְנוּחָה כִּי טוֹב וְכוּ' הַמּוֹבָא בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁל וּפִרַשׁ שָׁם מְנוּחָה זֹו נְבוֹאָה וְכוּ', וְאָמַר אֲזִי כָּאֵן חוֹטְפִין זֶה הָעֲנִין וּמִתְחִילִין לְקַשֵּׁר הַבְּנִין מִכָּאֵן מֵעֲנִין נְבוֹאָה וְכוּ' וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְבֹאֵר כִּי אִם לְבָקִי הֵיטֵב בְּדַרְכֵי תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְאַחַר כֵּן יִצְאֵתִי מִלְּפָנֶיךָ וְהִלְכֵתִי תִכְף לְכַתֵּב כָּל זֶה בַּיָּד הֵיטֵב וְהוּא זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה יָשֵׁב עֲדִין בְּחֵדֶר הַנִּלְשָׁל וְדִבֵּר עִם הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְהַכֹּל בְּשִׂמְחָה בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת:

סדר לקווי עיצות הימני:

בְּכֹמוֹ שֶׁכָּל הַרְפוּאוֹת הֵם בְּסָמִים מְרִים, בֵּן רְפוּאוֹת הַנֶּפֶשׁ צְרִיכִין לְקַבֵּל עַל יְדֵי מְרִירוֹת, דְּהֵינּוּ הַמְּנִיעוֹת שֶׁצְרִיכִין לְשַׁבֵּר, וְהַיְסוּרִים שֶׁצְרִיכִים לְסַבֵּל קִדְּם שְׂזוּכִין לְרְפוּאוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּאַמֶּת. וְכֹמוֹ שֶׁבְּחֲלֵי הַגּוּף לְפַעֲמִים הַחֲלָשָׁה גּוֹבֶרֶת כָּל כֶּף עַד שֶׁאֵין יְכֹלֶת בְּיַד הַחוֹלָה לְסַבֵּל מְרִירוֹת הַרְפוּאוֹת, וְאִז הַרּוֹפְאִים מוֹשְׁכִין יְדֵיהֶם מִן הַחוֹלָה וּמֵיֵאֱשִׁים אוֹתוֹ. בֵּן כְּשֶׁעוֹנוֹת שֶׁהֵם חֲלֵי הַנֶּפֶשׁ גּוֹבְרִים מְאֹד אֲזִי אֵין יְכוֹל לְסַבֵּל מְרִירוֹת הַרְפוּאוֹת וְאִז הִיָּה כְּמַעַט אָפִס תְּקוּהַ חֵם וְשָׁלוֹם. אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְלֵא רַחֲמִים וּכְשֶׁרוּאָה בְּאָדָם שֶׁחָפִין לָשׁוּב אֱלֹיו אֲבָל אֵין בּוֹ כַח לְסַבֵּל מְרִירוֹת הַרְפוּאוֹת שֶׁצְרִיךְ לְפִי רַב עוֹנוֹתָיו הָעֲצוּמִים, אֲזִי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְרַחֵם עָלָיו וּמְשַׁלֵּיךְ כָּל חַטָּאתָיו אַחַר כְּתֻפּוֹ, בְּיַד שְׁלֵא יִצְטָרֵךְ לְסַבֵּל מְרִירוֹת הַרְבֵּה בְּשִׁבִיל רְפוּאוֹתוֹ רַק כְּפִי יְכָלְתוֹ. וּמִזֶּה יָבִין כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעֲצֻמוֹ מִי שְׂרוּצָה לְחוּם עַל חַיָּו וְחָפִין לָשׁוּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזִי עַל פִּי רַב כְּשֶׁמֶתְחִיל לְכַנֵּם מְעַט בְּדַרְכֵי הַכְּשָׁרִים וּלְהִתְקַרֵּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֲזִי בָּאִים עָלָיו מְנִיעוֹת וַיְסוּרִים הַרְבֵּה מִכַּמָּה צְדָדִים כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינוֹ. וְנִדְמָה לוֹ לְפַעֲמִים, שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל מְרִירוֹת וַיְסוּרִים וּמְנִיעוֹת כְּאַלְהָה. וַיֵּשׁ שֶׁנִּפְלוּ מִחַמַּת זוֹ וְחָזְרוּ וְנִתְרַחֲקוּ רַחֲמָנָא לְצַלָן. אֲבָל הַחָפִין בְּאַמֶּת צְרִיךְ שִׁידַע וַיֵּאֱמִין שֶׁכָּל הַמְּרִירוֹת וְהַיְסוּרִין וְהַמְּנִיעוֹת הַבָּאִים עָלָיו הֵכֵל בְּחֶסֶד גָּדוֹל. כִּי לְפִי עוֹנוֹתָיו הַרְבִּים הִיָּה צְרִיךְ לְסַבֵּל מְרִירוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּשִׁבִיל רְפוּאוֹתוֹ, שְׁלֵא הִיָּה בְּכַחוֹ בְּשׁוּם אִפְּן לְסַבֵּל וְהִיָּה נֶאֱבָד תְּקוּתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם כִּנ"ל. אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְרַחֵם עָלָיו וְאֵינוֹ שׁוֹלַח לוֹ מְרִירוֹת וַיְסוּרִים כִּי אִם לְפִי יְכָלְתוֹ. וְזוֹאת הַמְּרִירוֹת וְהַיְסוּרִים וְכוּ' שִׁישׁ לוֹ בְּיָדָיו הוּא צְרִיךְ לְסַבֵּל וּבְיָדָיו יֵשׁ בְּכַחוֹ לְסַבֵּלוֹ. כִּי הַשֵּׁם

יִתְבָּרֵךְ אֵינּוּ שׁוֹלַח עַל שׁוֹם אָדָם מְרִירוֹת וּמְנִיעוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַבְּלָם וּלְשַׁבְּרָם אַף־עַל־פִּי שְׁלֹפֵי מַעֲשָׂיו הָיָה מַגִּיעַ לוֹ כָּךְ, כִּנֵּ"ל.

סֵדֶר סְפֹרֵי מִנְעֻשֵׁי־הַיּוֹמִי:

וְהַקִּיסָר הַנֵּ"ל, אַחֲרֵי שֶׁנֶּעֱשָׂה הַמְשָׁפֵט בְּכֵן הַבְּעֶרְגִיר הַנֵּ"ל וְעַתָּה נִבְטָר מִמֶּנּוּ, (כִּי הַקִּיסָר סָבַר, שֶׁכָּבַר נִתְקִים בּוֹ הַמְשָׁפֵט בְּאֶמֶת בְּכֵן הַבְּעֶרְגִיר הַנֵּ"ל, וְשׁוֹב אֵינְנוּ בְּעוֹלָם) כָּעֵת יוֹכַל לְהַשְׁתַּדֵּךְ עִם בֵּיתוֹ הַנֵּ"ל, וְהַתְּחִילוֹ לְדַבֵּר לָהּ שְׂדוּכִים עִם מֶלֶךְ פְּלוֹנִי וְעִם מֶלֶךְ פְּלוֹנִי וְכִיּוֹצֵא וְעָשָׂה לָהּ חֶצֶר כְּרֵאוֹי, וַיֵּשְׁבָה שָׁם וְלִקְחָהּ לְעֶצְמָהּ בְּנוֹת שָׂרִים לְהִיּוֹת לָהּ לְרַעוּתֶיהָ, וַיֵּשְׁבָה שָׁם וְהִיְתָה מְנַגֶּנֶת בְּכָל־יְשִׁיר וְכִיּוֹצֵא כְּדַרְכָּם, וְכָל מֵה שֶׁהָיוּ מְדַבְּרִים לָהּ שְׂדוּכִים, הִיְתָה מְשִׁיבָה, שְׂאִין רְצוֹנָה בְּדַבְּרִים, דְּהֵינּוּ לְדַבֵּר הַשְּׂדוּךְ, רַק שְׂיָבוֹא הַמְשָׁדֵךְ בְּעֶצְמוֹ וְהִיא הִיְתָה בְּקִיָּאָה מְאֹד בְּחֻכְמַת הַשִּׁיר, וְעָשְׂתָה בְּאֶמְנוֹת מְקוֹם שְׂיָבוֹא הַמְשָׁדֵךְ עַל אוֹתוֹ הַמְּקוֹם וַיַּעֲמֵד כְּנֶגְדָּהּ, וַיְדַבֵּר דְּבָרֵי שִׁיר, הֵינּוּ שִׁיר שֶׁל חֶשֶׁק, כְּדֶרֶךְ שֶׁמְדַבֵּר הַחֲשׂוֹק לְחֲשׂוֹקָתוֹ דְּבָרֵי חֶבְהָ וְהָיוּ בָּאִים מְלָכִים לְהַשְׁתַּדֵּךְ, וְעָלוּ עַל אוֹתוֹ הַמְּקוֹם, וְהָיוּ מְדַבְּרִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד שִׁיר שֶׁלוֹ וְלִקְצָתָם שָׁלְחָה תְּשׁוּבָה עַל יְדֵי רַעוּתֶיהָ גַם־כֵּן בְּדֶרֶךְ שִׁיר וְחֶבְהָ, וְלִקְצָתָהּ, שֶׁנִּרְאוּ לָהּ יוֹתֵר, הִשְׁיבָה בְּעֶצְמָהּ וְהִרְימָה קוֹלָהּ בְּשִׁיר וְהִשְׁיבָה לוֹ גַם־כֵּן דְּבָרֵי חֶבְהָ, וְלִקְצָתָהּ, שֶׁנִּרְאוּ לָהּ עוֹד יוֹתֵר, הִיְתָה מְרַאָה עֶצְמָהּ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְהִיְתָה מְרַאָה אֶת פָּנֶיהָ, וְהִשְׁיבָה לוֹ דְּבָרֵי שִׁיר וְחֶבְהָ, וְלִכְלָם סִימָה בְּסוּף אֲבָל לֹא עָבְרוּ עָלֶיהָ הַמִּימוֹת וְלֹא הָיָה מִי שֶׁמִּבִּין כְּוָנָתָהּ וְכִשְׁהִיְתָה מְרַאָה פָּנֶיהָ, הָיוּ נוֹפְלִים מִגְּדָל יַפְּיָהּ, וְהָיוּ קָצַת נִשְׂאָרִים חֲלָשׁוֹת, וְקָצַת נִשְׁתַּגְּעוּ מִחֻמַּת חוֹלַת אֶהְבָּה, מִגְּדָל יַפְּיָהּ שֶׁהָיָה מְפֹלֵג מְאֹד מְאֹד, וְאַף עַל פִּי כֵן, אַף־עַל־פִּי שֶׁנִּשְׁתַּגְּעוּ וְנִשְׂאָרוּ חֲלָשׁוֹת, עִם כָּל זֹאת הָיוּ בָּאִים מְלָכִים לְהַשְׁתַּדֵּךְ עִמָּהּ, וְלִכְלָם הִשְׁיבָה כִּנֵּ"ל וְהֵינּוּ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתלוּ — צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" —
— "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות —

הַנֶּ"ל (הַיְנוּ בֶן הַבְּעֶרְגִּיר הַנֶּ"ל) יָשָׁב שָׁם בְּאוֹתוֹ מְקוֹם הַנֶּ"ל וְעָשָׂה
לְעֲצֻמוֹ שָׁם מְקוֹם לִישָׁב בּוֹ, וְהָיָה יוֹשֵׁב שָׁם וְגַם הוּא הָיָה יָכוֹל לְנַגֵּן
וְיוֹדֵעַ חֲכָמַת הַשִּׁיר, וְהָיָה בּוֹחֵר לוֹ עֲצִים, שְׂרָאוּיִים לְעֲשׂוֹת מֵהֶם
כְּלֵי־שִׁיר, וְעָשָׂה לְעֲצֻמוֹ כְּלֵי־שִׁיר וּמִהַגִּידִין שֶׁל הַחַיִּוֹת עָשָׂה לוֹ
נִימִין, (שְׁקוֹרִין סְטְרִינִים), וְהָיָה מְנַגֵּן וּמְשׁוֹרֵר לְעֲצֻמוֹ וְהָיָה לוֹקַח
הַכֶּתֶב שֶׁהָיָה לוֹ, שֶׁשָּׁלַחָה לוֹ הַבַּת הַקֵּיסָר הַנֶּ"ל, וְהָיָה מְשׁוֹרֵר
וּמְנַגֵּן וְנֹזֵק כָּל הַמְּאָרְעוֹת שֶׁהָיוּ לוֹ, וְאִיךָ אָבִיו הָיָה בְּעֶרְגִּיר וְכוּ',
וְעָתָה נִשְׁלַךְ לְכָאן וְהִלָּךְ וְלָקַח הַכֶּתֶב הַנֶּ"ל וְעָשָׂה לוֹ סִימָן בְּאֵילָן
אֶחָד, וְעָשָׂה שָׁם מְקוֹם, וְטָמַן שָׁם הַכֶּתֶב הַנֶּ"ל, וַיָּשָׁב שָׁם אִיזָה זְמַן.

סֵדֶר שְׁלָחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סימן תנה (א) אין לשין אלא במים שלנו בין שהם מי בורות
ומעיינות בין שהם מי נהרות ושואבים אותן
מבעוד יום (סמוך לבין השמשות) (ד"ע והגהות מיימוני פ"ה) או בין השמשות
ואין לשין בהן עד שיעבור הלילה כולה ויכולים לשאוב יום אחד
לימים הרבה ואם הזמן חם יניחם במרתף שהוא קר ואם הזמן קר
יניחם באויר כי המרתף הוא חם וצריך להשכים ולהכניסם לבית
קודם שיזרח השמש ואפילו ביום המעונן: הגה ואם לא הכניסם
בהשכמה אם לא עמדו כל כך עד שהוחמו אינו מזיק ויותר טוב להעמידם
תחת התקרה שמא ישכח להכניסם בהשכמה (ב"י בשם א"ח) וכשמוליך המים
תחת אויר הרקיע יש לכסותם (ת"ה סימן קט"ו בשם סמ"ג וסמ"ק ומהרי"ק) כשחל
פסח באחד בשבת יש לשאוב המים אור י"ג דהיינו בליל ה' (מרדכי ספ"ק
דפסחים) לכתחילה יש לשאוב מן הנהרות ולא מן הבארות (אשרי ומרדכי)
אבל כשהנהרות גדולות מהפשרת שלגים וגשמים טוב יותר לשאוב מן
הבארות (מהרי"ו) אין לשפוך מים שלנו מכח מת או תקופה הנופלת (מרדכי
פרק כל שעה והגהות מיימוני פ"ה) ומכל מקום טוב לכתחלה להשים בהם ברזל

גם אסור לשאוב מים ע"י נכרי למצות של מצוה ואף לשאר מצות ישאב ישראל (מרדכי ומהר"י בר"ן ומהרי"ל) אם אפשר ונוהגין ליטול מים מיוחדים למצה של מצוה ונוהגין ליקח כלי חרס חדשים ואין לשנות המנהג אבל בשל עין אין להקפיד (כל בו): (ב) י"א שמים המכונסין בסיסטירנ"ה מותר ללוש בהם סמוך לשאיבתן ואין להקל בדבר אם לא בשעת הדחק: (ג) אין ללוש במים חמין אפילו לא נתחממו אלא בחמה ולא במים הגרופים מדוד גדול שנחשתו עבה ותלוי על מקום האש ומים שבתוכו פושרים אפילו כשאין האש תחתיו ואם עבר ולש בין באלו בין במים שלא לנו אסור ויש חולקין ומתירין בלש במים שלא לנו ויש אומרים דבשוגג מותר ובשעת הדחק יש לסמוך עליהם: הגה ואפילו בלא דחק יש להתיר אם עבר בשוגג ולש במים שלא לנו (רבי' ירוחם וב"י): (ד) מים שלא לנו שנתבטלו חד בתרי במים שלנו לשיין בהם: (ה) נוהגין שלא ליתן מלח במצה ונכון הדבר (ואפילו בדיעבד יש לאסור) (מרדכי וד"ע): (ו) לש המצה בקצה ושומשמין ובמיני תבלין כשרה כיון שיש בה טעם מצה ומכל מקום אין ליתן בה תבלין לפי שהוא חד ומחמם העיסה: הגה ופלפלין אפילו בדיעבד אסור וכן אם נפל בה סיד מהרי"ב:

סימן תנו (א) אין לשיין לפסח עיסה גדולה משיעור חלה שהיא מ"ג ביצים וחומש ביצה בינונים והוא עשרון וכן ישער אותה ימלא כלי מים ויערה המים ממנו לכלי אחר ואח"כ יתן בו מ"ג ביצים ויחזיר בו המים שעירה ממנו והמים שיותירו יתנם בכלי אחר והכלי המחזיק אותם הוא המדה למלאותו מקמח והמדה מחוקה ולא גדושה ושיעורה מקמח חטה מצרית תק"כ דרהם מצריים בקירוב: הגה ולא ידחק הקמח במדה דא"כ לא ילוש יפה וטוב לומר בשעת נתינת הקמח למדה שעושה לשם מצוה (מהרי"ל): (ב) אם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתלח - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לש יותר משיעור זה מותר בדיעבד: (ג) אף על פי שאין מודדין קמח ביו"ט ללוש ביו"ט של פסח שאין לשין עיסה גדולה מעשרון מותר למדוד ויש אוסרים אלא יקח באומד הדעת ולא ירבה על עשרון (והכי נהוג):

סדר לקוטי תפלות היימני:

כו: וְנִזְכָּה לְקַבֵּל מֵאַתָּה רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּעֵת צְמִיחַת הַמַּחֲלָה בְּעֵת שְׁהַחֲלֵאת סָתוּם וְטָמוֹן בְּקֶרְבָּנוּ וְאִין יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ כָּלֵל, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל הַתַּעֲלֹמוֹת שֶׁבְּקֶרְבָּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּים, וְתַקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה, וְתַרְפָּאנוּ קִדָּם צְמִיחַת הַמַּחֲלָה בְּעֵת שְׁמִתְחִיל אֵיזָה מַחֹשׁ לְהַתְגַּדֵּל וְלְצַמַּח מִמֶּנּוּ מָה שְׁיִצְמַח חֲלִילָה, אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְבַד תַּרְפָּאנוּ מְכַל זֶה כִּי אִין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה וְשׁוּם רְפוּאָה לְשׁוּם מַחֲלָה וּמַכָּה וּכְאֵב, הֵן בְּעֵת שְׁנִסְתָּרָה הַמַּחֲלָה, הֵן בְּעֵת שֶׁכָּבַר נִתְגַּלָּה חֲלִילָה, בְּכָלֵם אִין לָנוּ שׁוּם תְּקוּהָ עַל שׁוּם רְפוּאָה שֶׁבְּעוֹלָם בְּדַרְךְ הַטָּבֵעַ, כִּי אָנוּ יוֹדְעִים וּמֵאַמִּינִים בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁאִין מוֹעִילִים כָּלֵל שׁוּם רְפוּאָה שֶׁל כָּל הַדְּאֶקְטוֹרִים, "הֵן רוֹפְאֵי אֱלִיל כָּלֵם תַּהוּ הַמָּה מֵהַבֵּל יָחַד, לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יִצִּילוּ כִּי תַהוּ הַמָּה" כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, וְלְרְפוּאוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִים וּמִיַּחֲלִים, כִּי אַתָּה רוֹפֵא נְאֻמָּן, רוֹפֵא אֱמֶת רוֹפֵא חַנּוּם, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים:

כח: וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתַגִּין עָלֵינוּ וְתַרְחִיקֵנוּ מֵרוֹפְאֵים וְדְאֶקְטוֹרִים תְּמִיד, וְתַכְנִיעַ וְתַפִּיל וְתַשְׁפִּיל כָּל הַדְּאֶקְטוֹרִים עִם כָּל הַרְפוּאוֹת שְׁלָהֶם כִּי אַתָּה יוֹדֵעַת אֲשֶׁר הֵם מְזִיקִים הָעוֹלָם מְאֹד מְאֹד וְהוֹרְגִים נְפֹשׁוֹת רַבּוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד הַצִּילָנוּ מֵהֶם אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, שְׁמַרְנוּ מֵהֶם, אוֹתָנוּ וְאֶת זֶרְעֵנוּ וְאֶת זֶרַע זֶרְעֵנוּ וְאֶת כָּל זֶרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

כט: זכנו לקבל כל הרפואות שבְּעוֹלָם על־יְדֵי תְּפִלָּה לְבַד, וְתַתְּנָלָה
 הָאֲמֶת בְּעוֹלָם, שְׂאִין שׁוֹם רְפוּאוֹת בְּעוֹלָם, כִּי אִם עַל־יְדֵי תְּפִלָּה
 לְבַד וְנִזְכָּה לְקַיִם מְקָרָא שְׂכָתוֹב: "וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ה'
 אֶלְקִיךָ וְהִישָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה, וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו,
 כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שִׁמְתִי בַּמִּצְרִים לֹא אֶשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי ה' רַפְאֵךְ":

ל: וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּצְמִיחַ מִהֲרָה קֶרֶן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְתִמְהַר וְתַחֲיֶשׁ
 לְגִאֲלָנוּ מִהֲרָה, וְיִתְנוּצֵץ הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם וְתַעֲזֹרֵר אֶת לֵב
 מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ שִׁיקְבֵּל תְּפִלוֹתֵינוּ וַיַּעֲלֶה אוֹתָם לְרִיחַ נִיחוּחַ
 לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְכָל הַתְּפִלוֹת עִם כָּל הַרִיחַ הַטּוֹב שֶׁל כָּל שְׂיִחַ
 הַשָּׂדֶה הַכְּלוּלִים בְּתוֹכָם, כָּלָם יִכְלְלוּ בְרוּחַ אִפְנוּ מְשִׁיחַ ה', וַיַּעֲלֶה
 כָּלָם לְרִיחַ נִיחוּחַ לְפָנֶיךָ וְתִמְהַר וְתַחֲיֶשׁ לְגִאֲלָנוּ עַל יְדֵי מְשִׁיחַ
 צְדִקְנוּ, "בֹּא יְבֹא לֹא יֵאָחֵר", וַיִּגְאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם חַיֵּשׁ מִהֲרָה:

לא: וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַתֵּן לָנוּ חַן בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ, וְנִזְכָּה לְמִצְאָ חַן
 וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וְאָדָם, וּבְעֵינֵי כָּל הַמַּלְאָכִים וְהַשָּׂרִים
 שְׁלֹמֵעָלָה וְשְׁלֹמָטָה כָּלָם יִרְחֲמוּ עָלֵינוּ, וְנִמְצָא חַן בְּעֵינֵי כָּלָם:

לב: וּבְכֵן תּוֹשִׁיעֵנוּ וְתַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכָּה לְחֶכִיר וְלִידַע
 כָּל הַמְּפָרְסָמִים שְׂבָעוֹלָם, וְלִדְעַת לְהַבְחִין בֵּין טוֹב לְרָע, שְׁנִזְכָּה
 לִידַע הָאֲמֶת לְאֱמֶתוֹ, מִי הֵם הַצְּדִיקִים וְהַמְּפָרְסָמִים הָאֱמֶתִיִּים וּמִי
 הֵם הַמְּפָרְסָמִים וְהַמְּנַהִיגִים שֶׁל שֶׁקֶר, אֲשֶׁר גִּדְּלָתָם הִיא רַק עַל יְדֵי
 עֲזוֹת שֶׁהִיא מְלֻכּוֹתָא בְּלֹא תְּגָא וְנִזְכָּה לְתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל
 הַבְּחִינוֹת, וּבְזָכוֹת וְכַח תְּפִלוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם שׂוֹרֵשׁ
 הַכֹּל, אֲשֶׁר כָּלָם מְקַבְּלִים מֵהֵם, יִתְבַּטֵּל וַיִּפֹּל כָּל הָעֲזוֹת שֶׁל כָּל
 הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שֶׁקֶר, כָּלָם יִכָּרְעוּ וַיִּפְּלוּ לְפָנֶי תְּפִלַּת הַצְּדִיקִים
 הָאֱמֶתִיִּים, וְלֹא יוּכְלוּ לְהָרִים רֹאשׁ נִגְדָם וְנִגַּד הַתְּלוּיִים בָּהֶם
 וְנִתְמָכִים עָלֵיהֶם בְּאֲמֶת:

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתנ"ח
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לג: ותזכנו תמיד לדעת האמת לאמתו, ולקשר עצמנו באמת עם כל הצדיקים האמתיים שהם שרשי נשמות כל ישראל אשר כל הנשמות נחלקים תחתם, עד שנזכה להתקשר ולהתאחו באמת עם כל שרשי נשמות עמך בית ישראל החצובים מתחת כסא הכבוד ועל ידי זה נזכה שיהיה לנו ממשלה על המלאכים, ותתקיים ממשלתנו עליהם בתקף ועז לעולמי עד ולנצח נצחים, ולא יפילו אותנו לעולם כי אתה מרום לעולם ה', ולעולם ידך על העליונה ואתה עוזר ללא כח "ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם, הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם, ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחווים וברצונך תרום קרננו" כי מי יאמר לך מה תעשה כי אתה לבדך בראת אותנו בשביל כוונה זו, שנזכה להגיע לתכלית הנה שיהיה לנו ממשלה על המלאכים זכנו ברחמיך הרבים למלאת רצונך הטוב, להשלים כוונתך העליונה, שנזכה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולשבר כל התאוות רעות, וכל העבודות רעות, וכל המדות רעות, עד שנזכה לתפלה בשלמות ולעבד אותך עבודה תמה באמת ובתמים ברצונך הטוב, עד שנזכה להגיע מהרה לתכלית הנה, שיהיה לנו ממשלה על המלאכים, ותתקיים ממשלתנו לנצח כי לכה נוצרנו: